INTERACTIONS OF PARTICLES WITH MATTER

SIMULATION

Agnieszka Obłąkowska-Mucha

Faculty of Physics and Applied Computer Science AGH-UST Kraków

HOW TO DETERMINE THE OUTCOME OF AN EXPERIMENT

OR

• But after a many experiments you obtain about 50%

and 50% of

- It was easy to calculate since the probability of each outcome is 1/2.
- How can you predict an outcome if you have 10^{23} coins with 10^{12} options? You cannot...
- The only option is to use Monte Carlo methods.
- MC methods are a set of computational algorithms on repeated random sampling to obtain numerical results for solving problems that are deterministic in principle.
- The desired calculation is typically a sum of a discrete distribution or integral of a continuous distribution and is intractable to calculate. The calculation may be intractable for many reasons, such as the large number of random variables, the stochastic nature of the domain, noise in the observations, the lack of observations, and more.
- MC methods in physics were first used in Manhattan project.

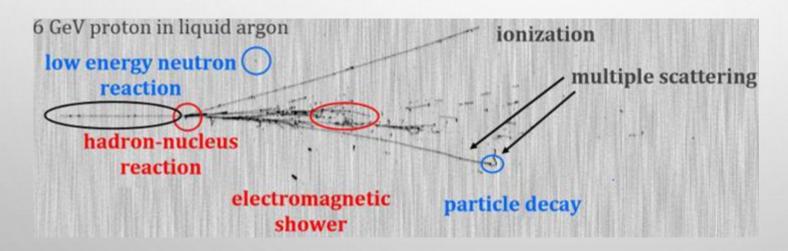

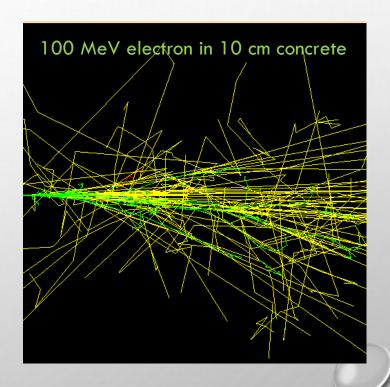
SIMULATION WITH MONTE CARLO METHODS

- Monte Carlo simulation refers to drawing a sample with complex computational simulation.
- Multiple samples are collected and used to approximate the desired quantity.
- Given the law of large numbers from statistics, the more random trials that are performed, the more accurate the approximated quantity will become.
- By generating enough samples, we can achieve any desired level of accuracy we like. The main issue is: how do we efficiently generate samples from a probability distribution, particularly in high dimensions?
- According to the central limit theorem, the distribution of the samples will form a Normal
 distribution, the mean of which can be taken as the approximated quantity and the variance used
 to provide a confidence interval for the quantity.

WHAT NEEDS TO BE SIMULATED

- Production of radiation from the source (type of particles, energy spectrum, physics model).
- Particle transport (energy deposition in the target material averaged over a track length of interest).
- Deposited energy and other dosimetry parameters (dose, ..)
- Nice if distributions are clearly visualidated.
- Results: estimators

https://www.slac.stanford.edu/~rfc/egs/basicsimtool.html

HOW TO SIMULATE AN EXPERIMENT WITH RADIATION

Radiation _____, source

Propagation in matter

Detection

Visualisation (post-processing)

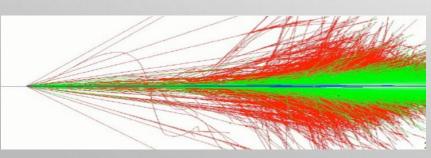
Type,
energy spectrum, activity,
shape, angular distribution,
Window,
HEP – collisions:
model of particle producton
(Pythia, EPOS, Herwig)

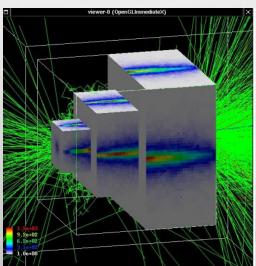
Bethe-Bloch formula,
Delta-ray production,
Non-ionising energy loss
Models for elastic and
hadron-nucleon collision
Low-energy neutrons

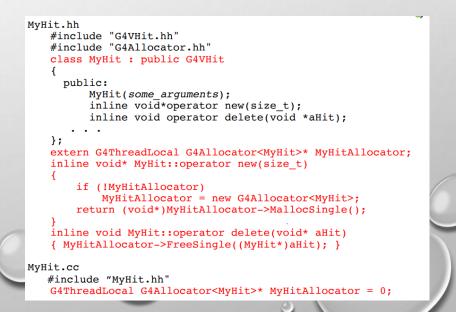
Deposited energy, fluence

GEOMETRY

GEANT4

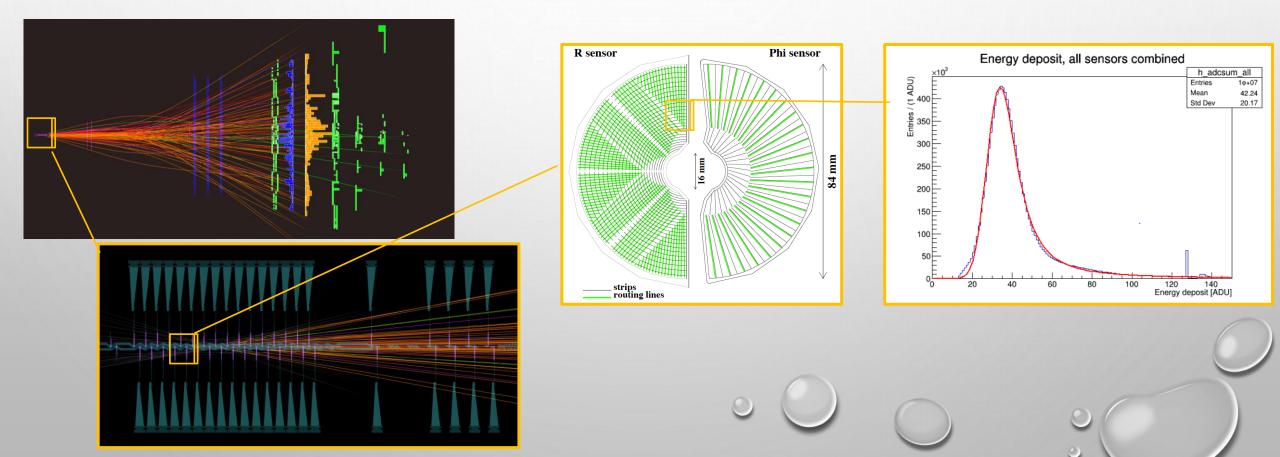

LABORATORIUM / PROJEKT I

Depozyty energii w cienkich warstwach krzemu (sensory VELO LHCb)

1. Analiza symulacji przejścia cząstek pochodzących ze zderzeń protonów w LHC przez detektor VELO LHCb (ROOT, ntupel jest przygotowany), opis jest <u>tutaj</u>

HOW TO SIMULATE AN EXPERIMENT WITH RADIATION

Radiation source

Type,
energy spectrum, activity,
shape, angular distribution,
Window,
HEP — collisions:
model of particle producton
(Pythia, EPOS, Herwig)

Propagation in matter

Bethe-Bloch formula,
Delta-ray production,
Non-ionising energy loss
Models for elastic and
hadron-nucleon collision
Low-energy neutrons

...

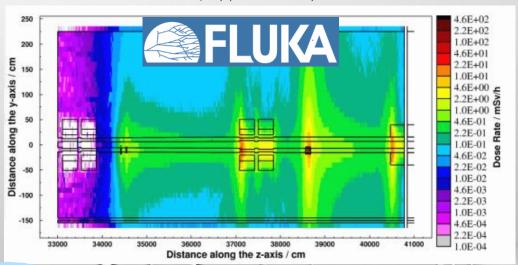
Detection

Visualisation (post-processing)

Deposited energy, fluence

GEOMETRY

https://fluka.cern/

LABORATORIUM / PROJEKT I

Wyznaczenie zasięgu protonów i elektronów w różnych materiałach

- 1. Obserwacja różnic w oddziaływaniach protonów i elektronów
- 2. Wyznaczenie zasięgu penetracji protonów i porównanie z wartościami tablicowymi:
 - energia kinetyczna: 50 MeV, 100 MeV, 100+, 500 MeV, 1 GeV, 2 GeV
 - absorbent: powietrze, woda, aluminium, krzem, miedź, ołów, beton
- 3. Sprawdzenia prawa skalowania.

Porównanie wyników i sprawozdanie

FLUKA – LABORATORIUM I

Wyznaczenie zasięgu protonów i elektronów w różnych materiałach

1. Obserwacja różnic w oddziaływaniach protonów i elektronów (BEAMPART, ALL-PART, ENERGY, EM-ENERGY, DOSE),

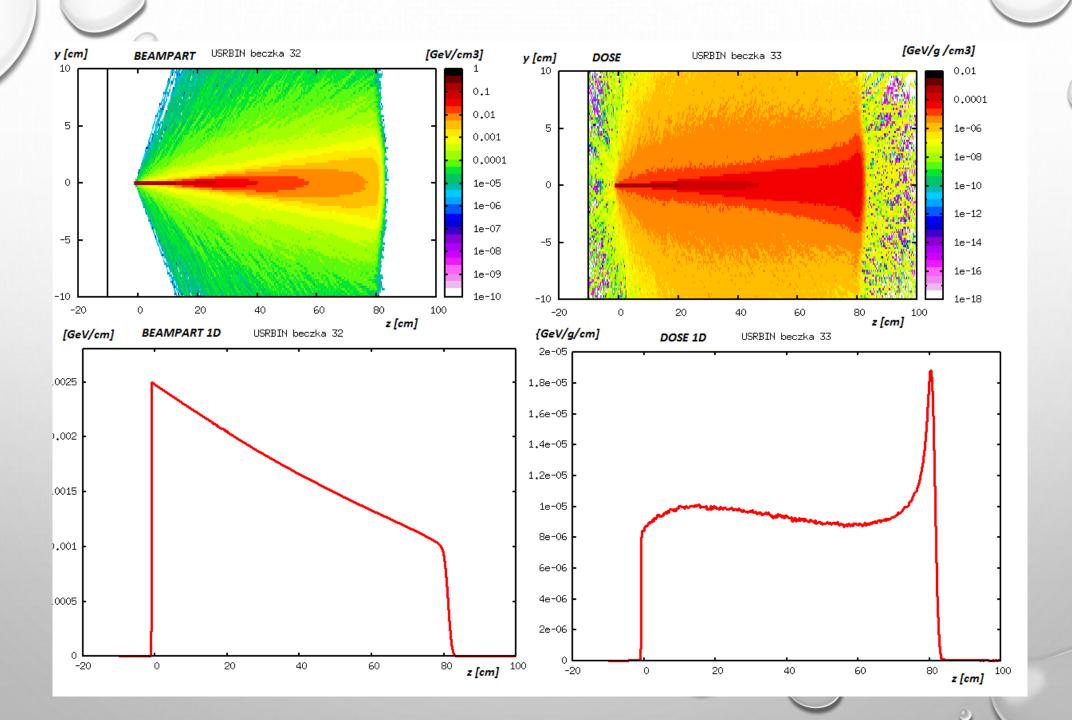
BEAMPART - gęstość oddziaływań nieelastycznych TYLKO cząstek pierwotnych (źródła promieniowania),

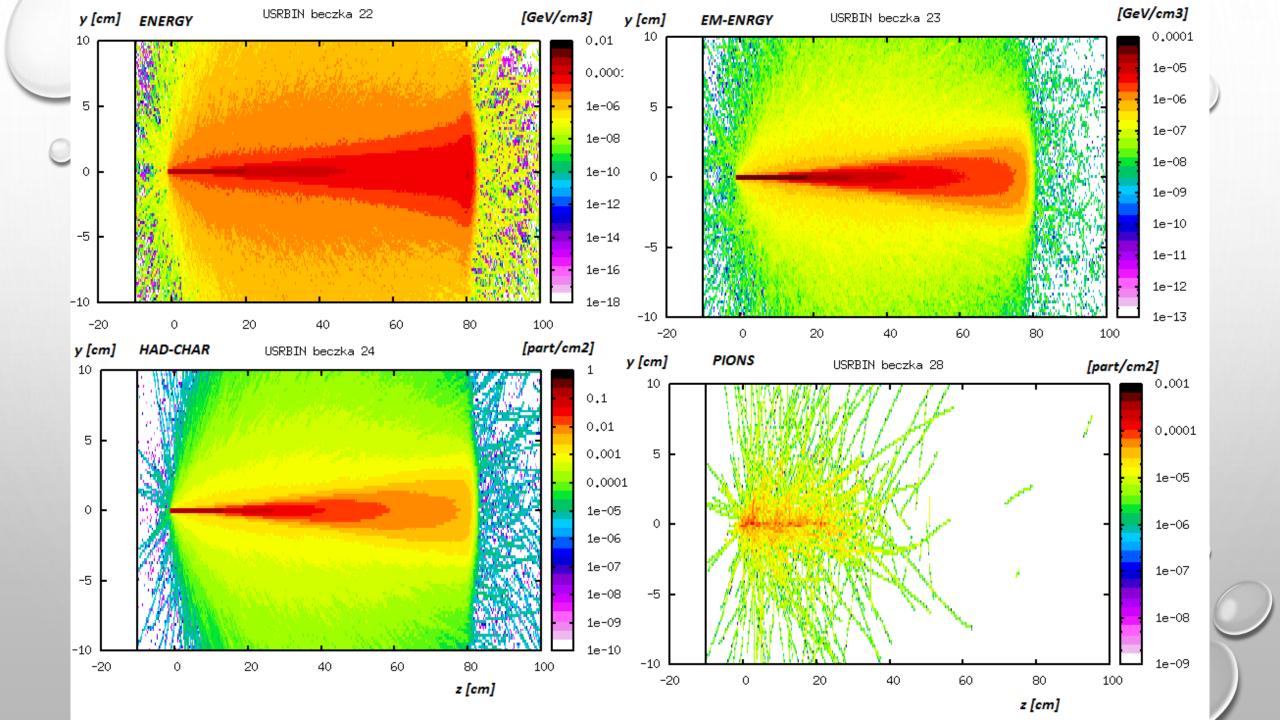
ALL-PART - gęstość oddziaływań nieelastycznych wszystkich cząstek,

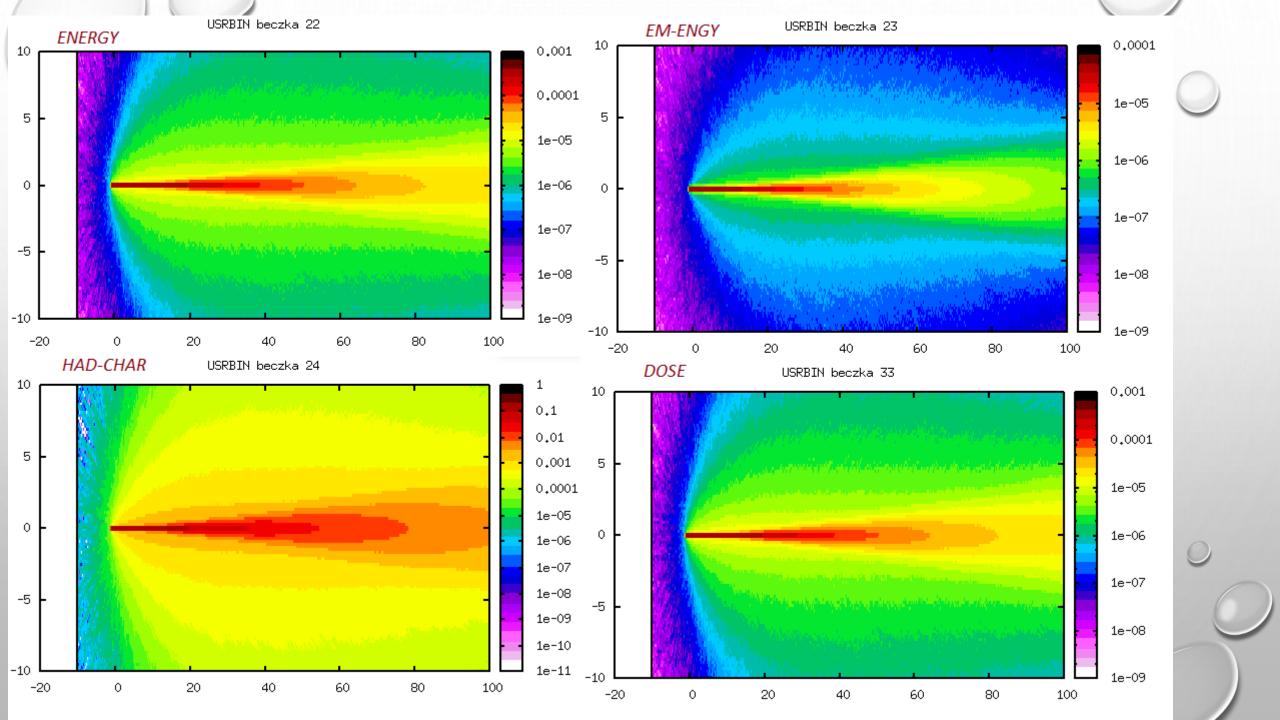
ENERGY - całkowita zdeponowana energia kinetyczna jonizacyjna i niejonizacyjna (bardziej ściśle: gęstość energii), [GeV/cm3]

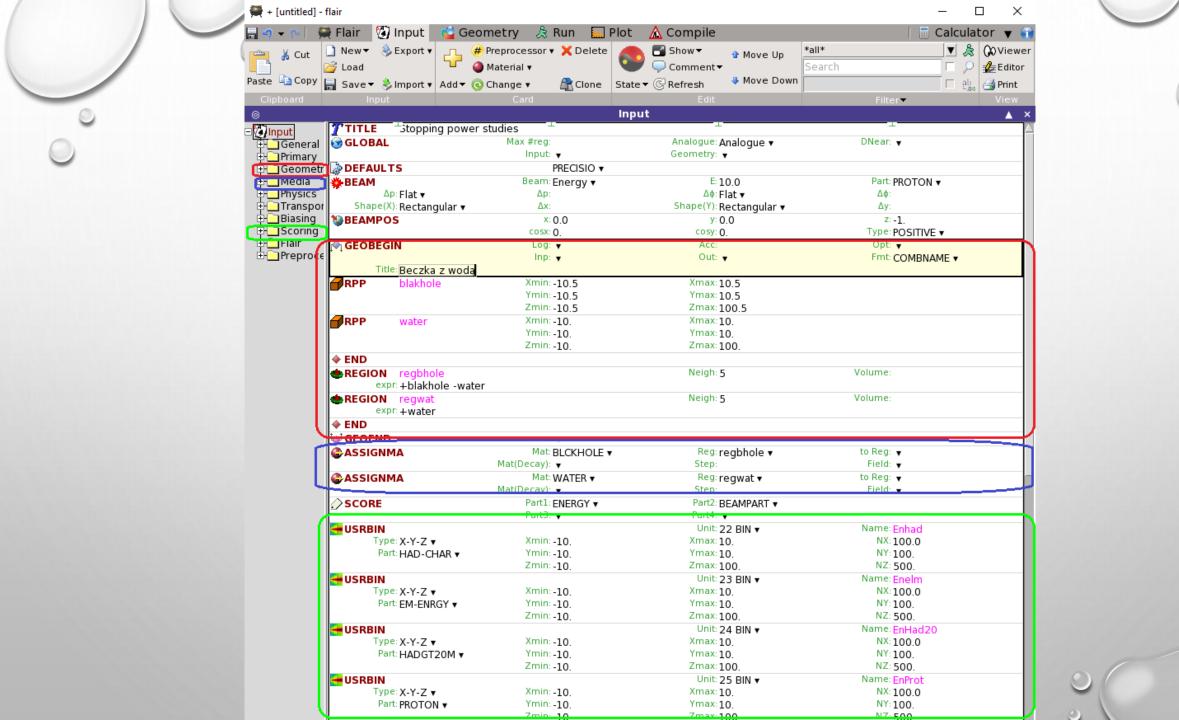
EM-ENRGY - energia promieniowania elektromagnetycznego (elektrony, fotony), [GeV/cm3]

DOSE - dawka promieniowania, [GeV/g], aby wynik był w [Gy]=[GeV/g]x1.602e-7, dawka to energia jonizacyjna zdeponowana w jednostce masy.

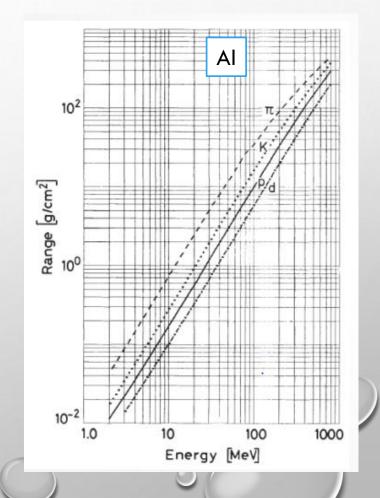

FLUKA - LABORATORIUM II

Wyznaczenie zasięgu protonów i elektronów w różnych materiałach

2. Wyznaczenie zasięgu i porównanie z wartościami tablicowymi,

Material	Z	A	$X_0 [\mathrm{g/cm^2}]$	X_0 [cm]	$E_{\rm c}[{ m MeV}]$
Hydrogen	1	1.01	61.3	731 000	350
Helium	2	4.00	94	530 000	250
Lithium	3	6.94	83	156	180
Carbon	6	12.01	43	18.8	90
Nitrogen	7	14.01	38	30 500	85
Oxygen	8	16.00	34	24000	75
Aluminium	13	26.98	24	8.9	40
Silicon	14	28.09	22	9.4	39
Iron	26	55.85	13.9	1.76	20.7

FLUKA – LABORATORIUM II

Wyznaczenie zasięgu protonów i elektronów w różnych materiałach

3. Sprawdzenia prawa skalowania:

Obserwacje pokazały, że dla niskich energii wielkość:

 $R_t \rho / \sqrt{A}$ jes

jest stała (z dokładnością ok.15%)

Prawo Bragga-Kleemanna:

A- ciężar atomowy

$$\frac{R_{t,1}}{R_{t,2}} \approx \frac{\rho_2}{\rho_1} \sqrt{\frac{A_1}{A_2}}$$

zasięg

$$R_t = \int_0^{E_{ki}} \frac{dE_k}{(-dE/d\chi)}$$

stopping power

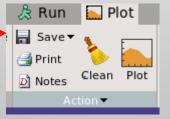
$$-\frac{dE}{d\chi} = \frac{1}{\rho} \frac{dE}{dx}$$

LUKA - LABORATORIUM II

Wyznaczenie zasięgu protonów i elektronów w różnych materiałach

SPRAWOZDANIE:

- 1. Proszę wybrać rozkład pokazujący różnice w propagacji elektronów i protonów w materii.
- 2. Dla protonów lub elektronów dla 3-5 energii wyznaczyć zasięg w jednym materiale, pokazać na rozkładzie 1D.
- 3. Dla protonów o jednej wybranej energii w kilku materiałach (3-5) sprawdzić prawo skalowania.
- Jeśli zdalna praca z FLUKĄ jest bardzo uciążliwa proszę wykonać mniejszą liczbę symulacji.
- 4. Rysunki we Flairze zapisuje się tutaj: -

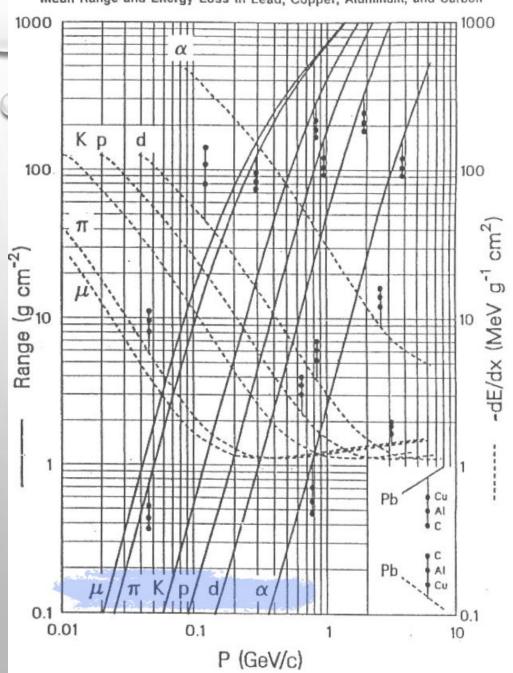

MEAN RANGE AND ENERGY LOSS Mean Range and Energy Loss in Lead, Copper, Aluminum, and Carbon

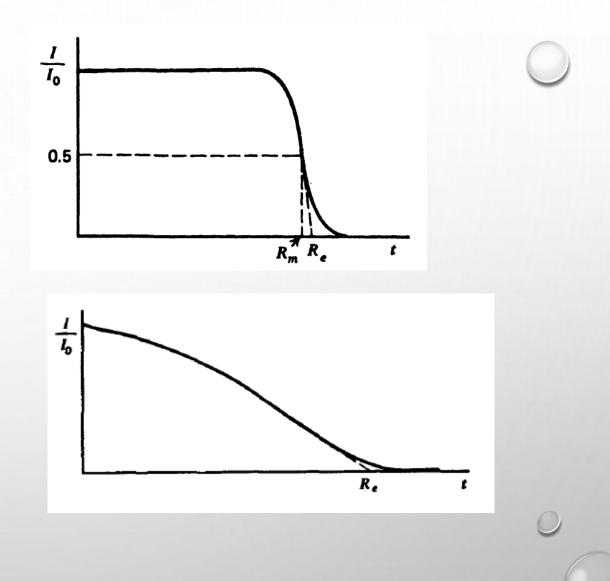
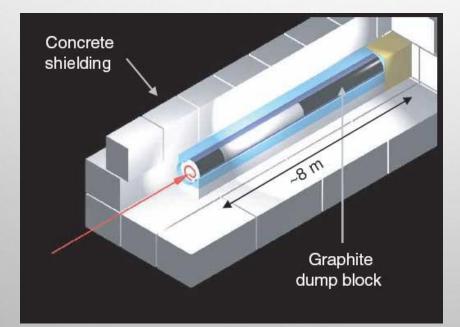

Fig. 2.16 Mean range in g cm⁻² and stopping power in MeV g⁻¹cm² from Eq. (2.1) for various particles in Pb, with scaling to Cu, Al and C (adapted and republished with permission from Kelly, R.L. et al., Particle Data Group, Review of Particle Physics, Rev. of Mod. Phys. **52**, S1 (1980); Copyright (1980) by the American Physical Society).

FLUKA - PROJEKT

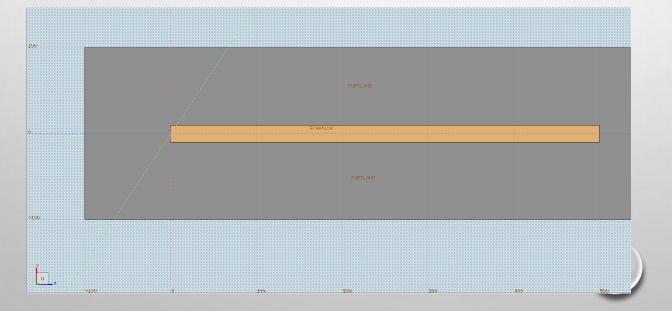
- Symulacja bloku zatrzymującego protony z LHC (beam dump).
- Projekt bloku do pochłonięcia (bardzo) wysokoenergetycznej wiązki protonów z LHC. Protony mają energię 7
 TeV i ich liczba to rząd 10[^]12 cząstek. Proszę zrobić symulację dla co najmniej 1 TeV i policzyć dawki
 otrzymane po zrzuceniu takiej wiązki do bloku z wybranego przez siebie materiału. Proszę zmienić wymiary
 z tego przykładu.
- Liczba cząstek do symulacji powinna być tak dobrana, aby zapewnić wystarczającą statystykę, tzn. przynajmniej po 300 w trzech cyklach. Flair przelicza rozkłady normalizując je do jednej padającej cząstki. Otrzymane rozkłady należy zatem przemnożyć przez 10^12 (w oknie *Norm*).

https://iopscience.iop.org/article/10.1088/1367-2630/8/11/290

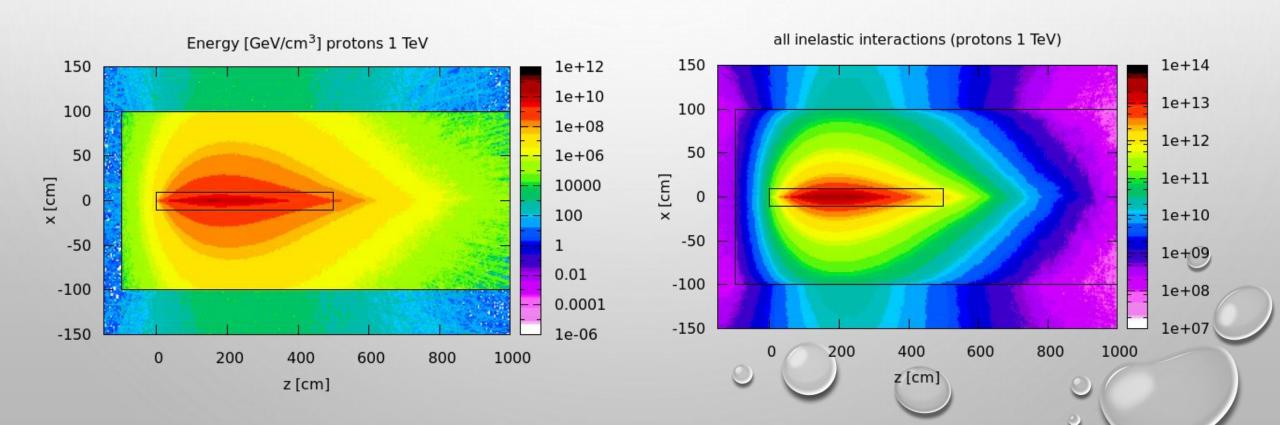
FLUKA - PROJEKT

- Symulacja bloku zatrzymującego protony z LHC (beam dump).
- Liczba cząstek do symulacji powinna być tak dobrana, aby zapewnić wystarczającą statystykę, tzn. przynajmniej po 300 w trzech cyklach. Flair przelicza rozkłady normalizując je do jednej padającej cząstki. Otrzymane rozkłady należy zatem przemnożyć przez 10^12 (w oknie *Norm*).
- Przykładowy input dump.inp ma dodane nowe materiały: grafit i beton (portland).
- Geometria zawiera grafitowy target, betonowe osłony, a wszystko jest w pomieszczeniu wypełnionym powietrzem.
- Symulacja 100 protonów o energii 1 TeV trwa ok 30 min, a o energii 7 TeV ponad 4 godziny.

Rys 1. Całkowita energia zdeponowana. Jest to energia zdeponowana przez 10¹² protonów o energii 1 TeV. Powinna tu obowiązywać zasada zachowania energii. Ile to dżuli? Jak bardzo niszcząca jest taka energia? Czy stopi kawałek miedzi?

Rys 2. Najwięcej oddziaływań silnych (jądrowych, nieelastycznych) jest na 200 cm. Co się działo z protonami pomiędzy z=0 a z=100 cm?

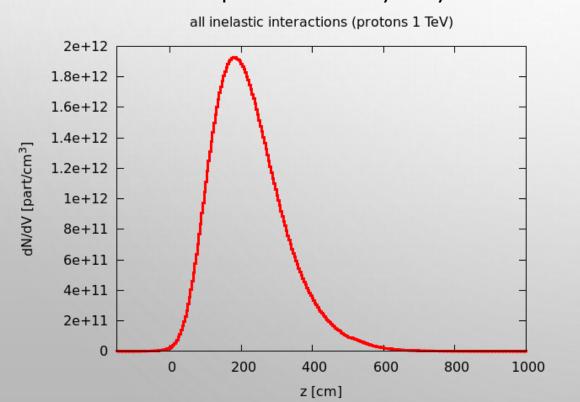

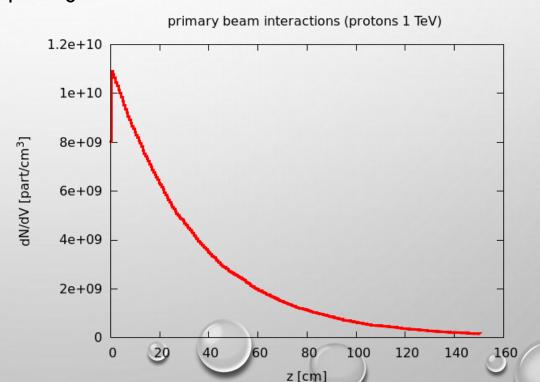
Rys. 1. Najwięcej oddziaływań silnych (jądrowych, nieelastycznych) jest na ok.200 cm.

Rys. 2. Liczba oddziaływań pierwotnych protonów maleje wyraźnie ekspotencjalnie i po 150 cm praktycznie oddziaływań pierwotnych już nie ma! Jaka jest tu średnia droga swobodna i jak ją porównać z tablicami?

Dlaczego, gdy cała pierwotna wiązka straciła energię, nastąpił wzrost liczby oddziaływań?

Ciekawe jest zobaczenie tych wykresów w skali pół-log.

Axes

X:

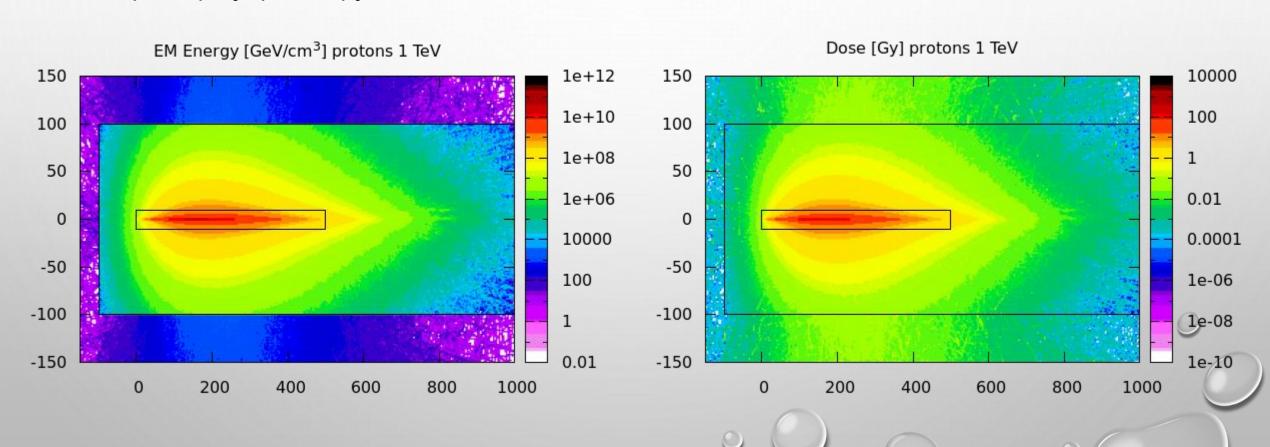
cb:

▼ Label

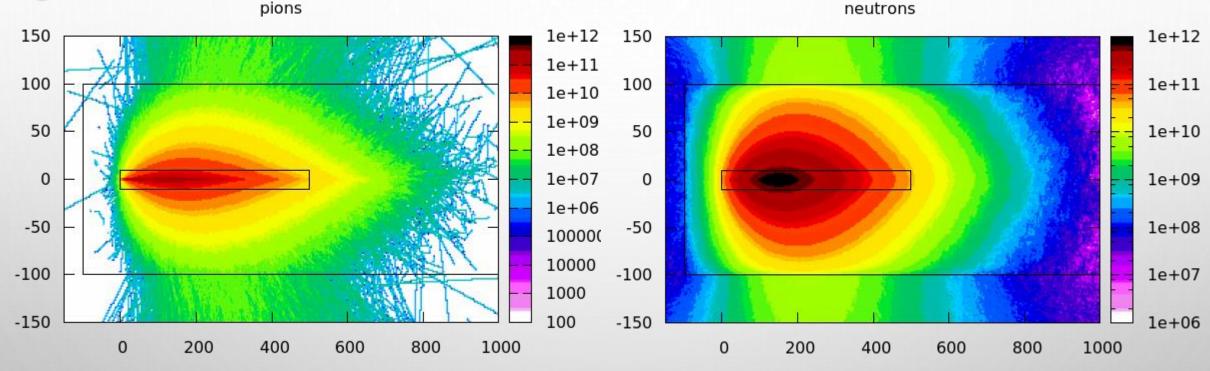
Log

Rys. 1. Energia kinetyczna zdeponowana przez elektrony i fotony.

Rys. 2. Dawka. Czy bezpiecznie jest stać w tym pomieszczeniu (przemyśleć przeliczenie jednostki!)? Czy osłony są wystarczające?

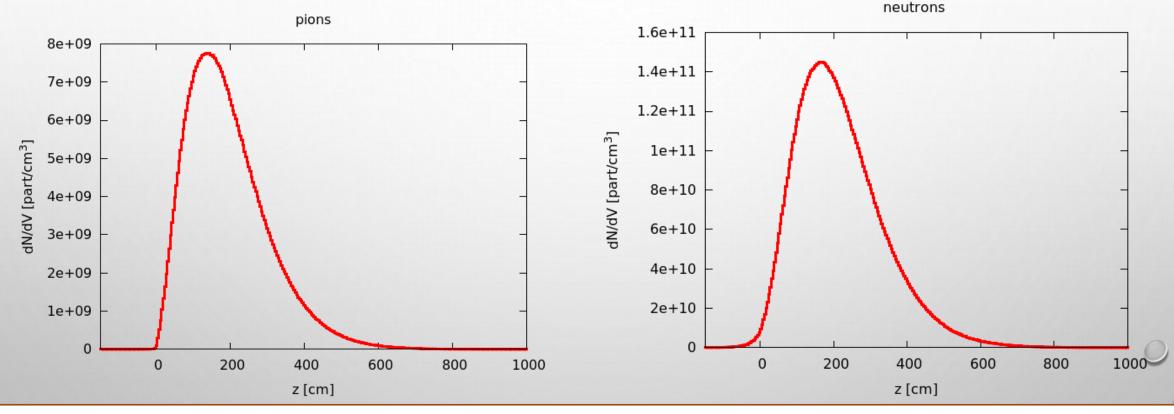
Po zderzeniu protonów z materiałem powstały cząstki wtórne: **piony, neutrony,** protony oraz fotony i elektrony:

Jakie jest pochodzenie tych cząstek? Skąd tyle neutronów?

Rozkłady pokazują tzw. fluencję, czyli liczbę cząstek przechodzących przez powierzchnię prostopadłą do kierunku w dwuwymiarowej siatce przestrzennej. Wartości z trzeciego wymiaru (tutaj y) są średniowane.

Po zderzeniu protonów z materiałem powstały cząstki wtórne: **piony, neutrony,** protony oraz fotony i elektrony. Czy da się zauważyć, które cząstki zostały wyprodukowane najwcześniej? Skala log będzie pomocna.

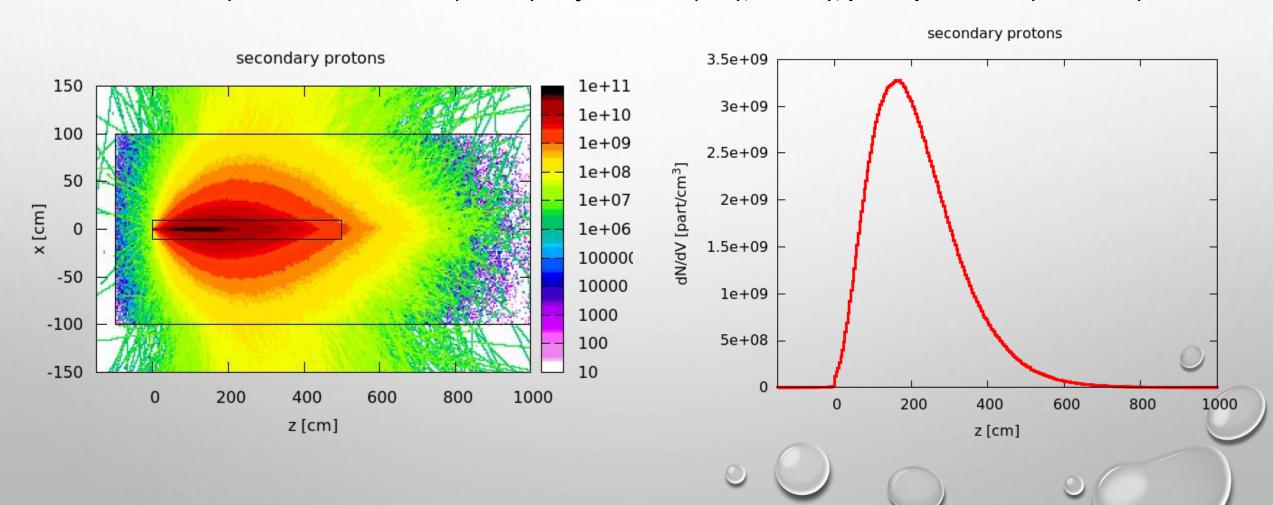

Rozkłady przedstawiają fluencję w funkcji odległości od źródła z.

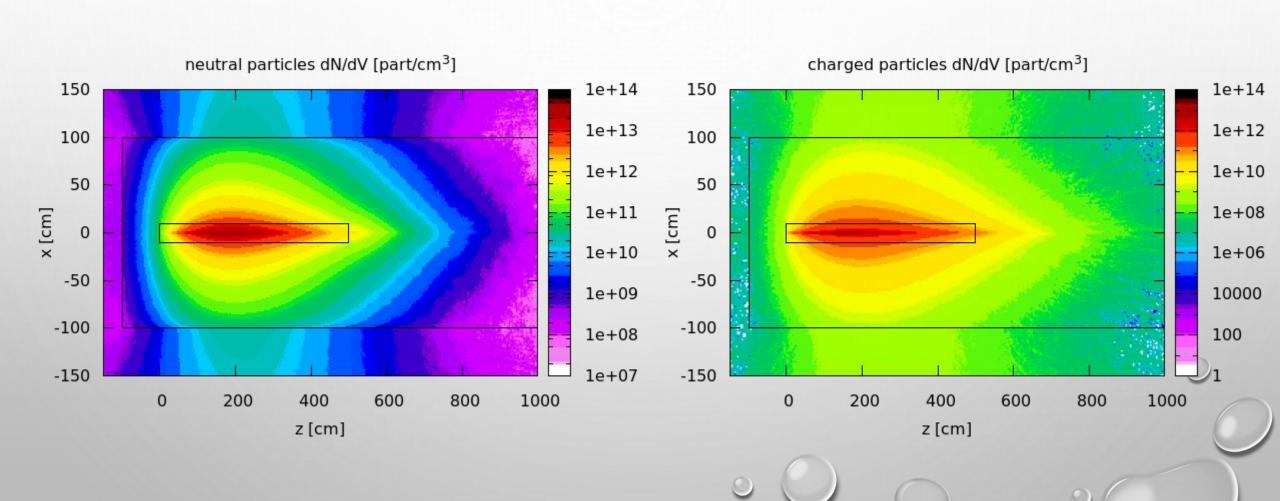
Fluencja to liczba cząstek/powierzchnię, ale w tej symulacji jest policzona jako długość wszystkich śladów na jednostkę objętości.

Stąd jest: $\frac{dN}{dV}$ [part/dx dy dz], ale właściwie powinno być [part/cm²]. Jeśli rozkład jest w funkcji "z", tzn, że każda wartość jest średnią po x i y.

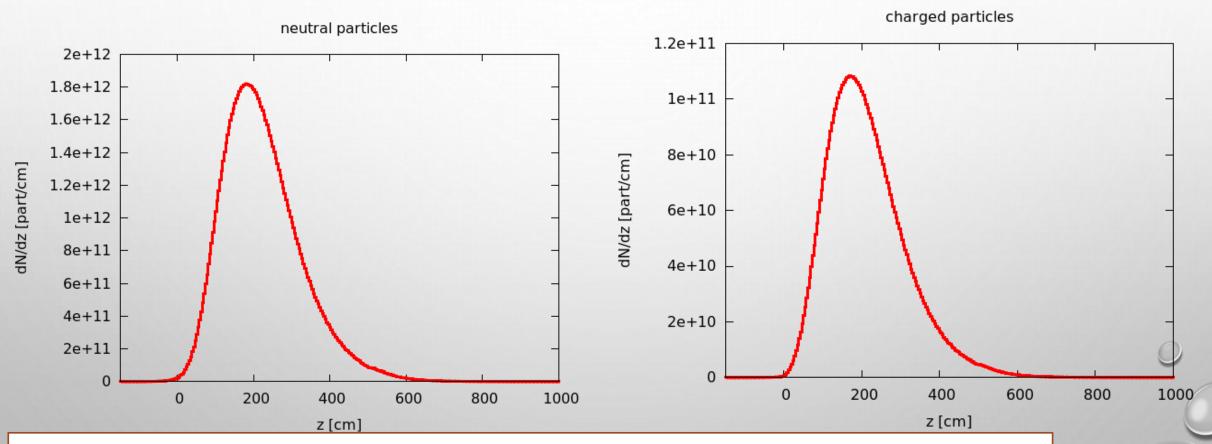
Po zderzeniu protonów z materiałem powstały cząstki wtórne: piony, neutrony, protony oraz fotony i elektrony:

Po zderzeniu protonów z materiałem powstały cząstki wtórne: piony, neutrony, protony oraz **fotony** i elektrony:

Po zderzeniu protonów z materiałem powstały cząstki wtórne: piony, neutrony, protony oraz fotony i elektrony:

W skali log można zobaczyć, jakie jest promieniowanie przed miejscem uderzenia wiązki w blok grafitowy.

FLUKA - PROJEKT INPUT FILE

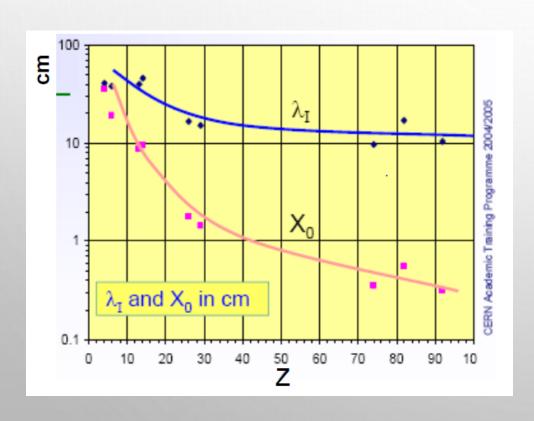
SPH blkbody	x: 0.0	y: 0.0	z: 0.0
	R: 1000000.0		
RPP void	Xmin: -5000.0	Xmax: 5000.0	
	Ymin: -5000.0	Ymax: 5000.0	
	Zmin: -1000.	Zmax: 10000.	
Cylindrical tar	get		
RCC target	x: 0.0	y: 0.0	z: 0.0
	Hx: 0.0	Hy: 0.0	Hz: 200.0
	R: 5.0		
RPP target	Xmin: -10.	Xmax: 10.	
	Ymin: -10.	Ymax: 10.	
	Zmin: 0.	Zmax: 500.	
RPP shield	Xmin: -100.	Xmax: 100.	
	Ymin: -100.	Ymax: 100.	
	Zmin: -100.	Zmax: 5000.	
ND			
Black hole			
REGION BLKB	ODY	Neigh: 5	
expr: +blkbody -ve			
Void around			
REGION ROO	М	Neigh: 5	
expr: +void -shield		g 2	
concrete shield	_		
REGION BLOC	rks	Neigh: 5	
expr: +shield -targ		rengin. 3	
Target	,		
REGION TARG	SET	Neigh: 5	
- REGION TARC	JE 1	recigii. J	

expr: +target

Beton składa się głównie z SiO₂

MATERIAL Gra	aphite		#:		ρ:	2.26
Z: 6.	Am:		A:		dE/ax:	
MATERIAL PO	TASSIU		#:		ρ:	0.862
Z: 19	Am:		A:		dE/dx:	▼
Concrete portlan	d					
Concrete has a w		on in dens	ity and	composi	tion.	
MATERIAL PO	RTLAND		#:		p:	2.3
Z:	Am:		A:		dE/dx:	<u> </u>
COMPOUND F	PORTLAND V		Mix: I	Mass ▼	Elements:	1012 ▼
f1: 0.01	M1:	HYDROGEN	▼ f2: (0.001	M2:	CARBON ▼
f3: 0.5291	.07 M3:	OXYGEN ▼	f4: (0.016	M4:	SODIUM ▼
f5: 0.002	M5:	MAGNESIU V	f6: (0.033872	M6:	ALUMINUM ▼
f7: 0.3370	21 M7:	SILICON ▼	f8: (0.013	M8:	POTASSIU ▼
f9: 0.044	M9:	CALCIUM ▼	f10: (0.014	M10:	IRON ▼
f11:	M11:	▼	f12:		M12:	▼
+ 1 +	.2+	3+	4+.	5	+6	+7
ASSIGNMA	Mat:	BLCKHOLE V	Reg: I	BLKBODY	▼ to Reg:	▼
	Mat(Decay):	•	Step:		Field:	•
ASSIGNMA	Mat:	AIR ▼	Reg: I	ROOM ▼	to Reg:	▼
	Mat(Decay):	•	Step:		Field:	▼
ASSIGNMA	Mat:	PORTLAND 1	Reg: I	BLOCKS ▼	to Reg:	▼
	Mat(Decay):	•	Step:		Field:	▼
ASSIGNMA	Mat:	Graphite ▼	Reg:	TARGET ▼	to Reg:	▼
	Mat(Decay):	▼	Step:		Field:	▼
	Mattecay).					

FLUKA — PROJEKT INPUT FILE

USRBIN		Unit: 21 BIN ▼	Name: energy
Type: X-Y-Z ▼	Xmin: -150.	Xmax: 150.	NX: 200.
Part: ENERGY ▼	Ymin: -150.	Ymax: 150.	NY: 100.
	Zmin: -150.	Zmax: 1000.	NZ: 300.
USRBIN		Unit: 22 BIN ▼	Name: allpart
Type: X-Y-Z ▼	Xmin: -150.	Xmax: 150.	NX: 200.
Part: ALL-PART ▼	Ymin: -150.	Ymax: 150.	NY: 100.
	Zmin: -150.	Zmax: 1000.	NZ: 300.
USRBIN		Unit: 23 BIN ▼	Name: beampar
Type: X-Y-Z ▼	Xmin: -15.	Xmax: 15.	NX: 200.
Part: BEAMPART ▼	Ymin: -15.	Ymax: 15.	NY: 10.
	Zmin: -15.	Zmax: 150.	NZ: 300.
USRBIN		Unit: 24 BIN ▼	Name: emenerg
Type: X-Y-Z ▼	Xmin: -150.	Xmax: 150.	NX: 200.
Part: EM-ENRGY ▼	Ymin: -150.	Ymax: 150.	NY: 100.
	Zmin: -150.	Zmax: 1000.	NZ: 300.
USRBIN		Unit: 25 BIN ▼	Name: dose
Type: X-Y-Z ▼	Xmin: -150.	Xmax: 150.	NX: 200.
Part: DOSE ▼	Ymin: -150.	Ymax: 150.	NY: 100.
	Zmin: -150.	Zmax: 1000.	NZ: 300.
USRBIN		Unit: 26 BIN ▼	Name: pions
Type: X-Y-Z ▼	Xmin: -150.	Xmax: 150.	NX: 200.
Part: PIONS+- ▼	Ymin: -150.	Ymax: 150.	NY: 100.
	Zmin: -150.	Zmax: 1000.	NZ: 300.
USRBIN		Unit: 27 BIN ▼	Name: neutron
Type: X-Y-Z ▼	Xmin: -150.	Xmax: 150.	NX: 200.
Part: NEUTRON ▼	Ymin: -150.	Ymax: 150.	NY: 100.
	Zmin: -150.	Zmax: 1000.	NZ: 300.
USRBIN		Unit: 28 BIN ▼	Name: proton
Type: X-Y-Z ▼	Xmin: -150.	Xmax: 150.	NX: 200.
Part: PROTON ▼	Ymin: -150.	Ymax: 150.	NY: 100.
	Zmin: -150.	Zmax: 1000.	NZ: 300.
USRBIN		Unit: 29 BIN ▼	Name: allneut
Type: X-Y-Z ▼	Xmin: -150.	Xmax: 150.	NX: 200.
Part: ALL-NEUT ▼	Ymin: -150.	Ymax: 150.	NY: 100.
	Zmin: -150.	Zmax: 1000.	NZ: 300.
USRBIN		Unit: 30 BIN ▼	Name: allchar
Type: X-Y-Z ▼	Xmin: -150.	Xmax: 150.	NX: 200.
Part: ALL-CHAR ▼	Ymin: -150.	Ymax: 150.	NY: 100.
	Zmin: -150.	Zmax: 1000.	NZ: 300.

